

системе в целом. Ее фоном служит также усиливающееся взаимодействие в эпоху глобализации мировой экономики двух правовых систем – международного права и внутригосударственного права, результатом которого является становление и формирование основ «глобальной правовой системы» и «глобального права». Международная нормативная надстройка все более заметно обогащается методами наднационального и транснационального регулирования.

4. В современном международном экономическом праве создан такой правовой институт как международное предпринимательское право. Его можно определить как совокупность принципов и норм международного экономического права, регулирующих процесс осуществления предпринимательской деятельности в международном масштабе.

Литература

1. Куликов В. В. Нынешняя модель глобализации в России / В. В. Куликов // Российский экономический журнал. – 2002. – № 10. – С. 65-74.
2. Толочко О. Н. Некоторые тенденции развития международного экономического права и их влияние на эволюцию правовой системы [Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.eurasialegal.info/index.php?option=com_content&view=category&id=2:right-of-the-countries-cis&layout=blog&Itemid=1.
3. Баймуратов М. О., Львова Є. О., Бабін Б. В. Міжнародний економічний правопорядок: актуальні питання правового регулювання: моногр. / М. О. Баймуратов, Є. О. Львова, Б. В. Бабін; за ред. д. ю. н., проф. М. О. Баймуратова. – Суми: Університетська книга, 2011. – 260 с.
4. Contemporary business law principles and cases / R. C. Hoesber [et al.]. – 3 ed. – N. Y.: Mac Grow Hill book company, 1986. – P. IV.

Піддубна Д. С.

студент, ВСП КФ НУ «ОЮА»

БАКІНСЬКА ДЕКЛАРАЦІЯ: ПРАВОВИЙ ЗМІСТ ТА АСПЕКТИ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ У НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

Поширення з року в рік нового об'єкту правового регулювання – генетично модифікованих організмів (ГМО), зумовлює необхідність у їхньому доктринальному дослідженні для подальшого нормативно-правового закріплення. Наукові пошуки – база для

прийняття законодавчої основи для врегулювання будь-яких суспільних відносин.

Характеристика ГМО як з боку прихильників, так і із боку противників можуть мати різне смислове значення, навантаження тощо. Для правового регулювання необхідно керуватися лише підтвердженими фактами, враховуючи при цьому специфіку об'єкту, що урегулюється, а отже, в даному випадку потрібно не залишати поза увагою: можливі наслідки, про які зазначається протягом останнього десятиріччя, так і вже реальні ризики подальшого використання, що все у більшому ступені та у режимі відкритого доступу підтверджуються відповідними науковими міжнародними дослідженнями (як приклад – російськими, французькими).

Таким чином, актуальність обраної наукової тематики характеризується специфічністю характеристик даного об'єкту, різноманітним нормативним навантаженням міжнародного значення, відсутністю достатньої кількості доктринального пошуку в Україні тощо.

Україна як держава, яка входить до складу країн співдружності незалежних держав приймає участь у спільних проектах з подальшим нормативним закріпленням їхніх рішень. Одним із таких є: Бакінська декларація, яка відноситься до міжнародних договорів (була підписана неурядовими організаціями і представниками громадянського суспільства Азербайджану, Болгарії, Грузії, Киргизстану, Росії та України в Баку 12-13 серпня 2005 року).

Мета підписання зазначеного нормативного договору – робота загальних позицій при визначенні пріоритетів забезпечення біологічної безпеки держав та географічних регіонів на сучасному етапі та в подальшому майбутньому, а також для обміну інформацією.

Забезпечення біологічної безпеки за даною декларацією повинне здійснюватися у певних напрямках:

- збереження природного і сільськогосподарського біорізноманіття;
- збереження різноманіття національних генетичних ресурсів;
- зменшення загрози неконтрольного розповсюдження генетично-інженерно-модифікованих організмів;

- зниження загрози швидкого та безконтрольного комерційного використання результатів генної інженерії в сільському господарстві та продуктах харчування;

- зменшення загрози втрати економічної незалежності розвитку національного сільського господарства, і як наслідок, втрата продовольчого суверенітету;

- недостатній рівень міжнародної співпраці та координації зусиль для забезпечення біологічної та генетичної безпеки.

Із окресленого чітко вбачається достатньо вагомий перелік сфер, які зазнають загрозового впливу. При цьому потрібно надати належну увагу тому, що визначені на з'їзді сфери, піддані впливу генетично модифікованих організмів є базовими для кожного мешканця на планеті, а також для неї самої, адже існуючий природний ланцюг може зникнути достатньо швидко, а питання відновлення залишиться неможливим до виконання назавжди. Змінити генетичний код, матеріал людини, рослини, тварини, мікроорганізмів із розвитком сучасних технологій достатньо просто та швидко, передбачити подальші наслідки – відкрите питання, на яке достеменно не можуть відповісти навіть самі створювачі «міни повільної дії».

На даній зустрічі учасники із перелічених країн відмітили певні аспекти, які за своїм значенням цілком підпадають під частину основних критеріїв для врегулювання ситуації із ГМО та критеріїв необхідності такого регулювання:

- Кавказький регіон є одним із основних центрів походження видів рослин та тварин не лише дикої природи, а і культивованих людиною мікроорганізмів, сортів рослин, порід тварин;

- у відповідності до міжнародних зобов'язань у сфері біологічного різноманіття, використання та розповсюдження на таких територіях ГМО категорично забороняється;

- у зв'язку з широким розповсюдженням і використанням ГМО збільшується актуальність проблеми збереження національних генетичних ресурсів;

- сучасне збіднення та уніфікація продовольчого ринку – удар по самобутності і національним культурним традиціям, цілеспрямоване знищення культурно-харчової самоповаги як кожного із нас, так і соціуму в цілому;

- починаючи з 1990 року, було утрачено 75 % європейського і 93 % американського продовольчого різноманіття. Даний на-

прямою все більше починає зачіпати регіони країн Східної Європи, Кавказу та Центральної Азії.

За іншими ситуаціями обговорення даної тематики необхідно відмітити, що наше майбутнє та майбутнє наших дітей зобов'язує нас визнати, що «попередження захворювання – краще лікування». Внаслідок забруднення навколишнього природного середовища, поява на наших полях все в більшій мірі нетрадиційних, а в деяких випадках напряду небезпечних для здоров'я людини продуктів харчування, з вмістом генетично модифікованих організмів є причиною різкого збільшення кількості дітей з виснаженою імунною, гормональною, нервовою, шлунковою тощо системами. Крім того, достатньо велика кількість дітей, уже зараз народжується з генетичними визнаними порушеннями. Як наслідок із зазначеного є їхнє твердження, яке закріплюється висловом – «неможливо бути здоровим у хворому середовищі» і «неможливо бути здоровим, харчуючись ненатуральною продукцією».

Аналіз причин необхідності врегулювання, сфер, наслідків є додатковим підтвердженням, що ГМО потребує нормативно швидкого, якісного врегулювання, розробки правового механізму втілення.

Під час імплементації положень Бакінської декларації у національне законодавство України з даного питання вважаємо за можливе зазначити напрями подальшого наукового пошуку, які будуть мати значення для вітчизняного рівня:

- у сфері процесуально – правового виміру;
- у сфері здійснення стандартизації;
- у сфері моніторингу та екологічного аудиту;
- у сфері адміністрування;
- у сфері інформаційного простору;
- у сфері освітнього напрямку;
- у сфері розробки та закріплення повноважень державних структурних підрозділів із здійснення контролю, видачі дозволів тощо.

Зазначені сфери є об'єктом подальшого пошуку для наукової доктрини та розробки нормативно-правових актів у галузі регулювання суспільних відносин стосовно генетично модифікованих організмів.